

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr LI/478/2022
Rady Miejskiej w Izbicy Kujawskiej
z dnia 29 grudnia 2022 r.

**PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI
PASIEKA
NA LATA 2022 – 2030**

**Opracowany przez
Grupę Odnowy Wsi Pasieka
27 grudnia 2022**

Spis treści

Spis treści.....	2
1. Wstęp.....	3
2. Charakterystyka miejscowości.....	4
2.1 Położenie	4
2.2 Ludność.....	7
2.3 Historia	8
2.4 Opis i charakterystyka obszarów o szczególnym znaczeniu dla zaspokajania potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych, ze względu na ich położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne	10
3. Analiza zasobów wsi	13
3.1 Środowisko przyrodnicze	14
3.2 Dziedzictwo religijne, historyczne i kulturowe	15
3.3 Infrastruktura techniczna	15
3.4 Gospodarka i rolnictwo	16
3.5 Sąsiedzi	16
3.6 Instytucje	17
3.7 Kapitał ludzki	18
4. Analiza SWOT.....	19
5. Wizja rozwoju wsi	21
6. Arkusz Planowania Długoterminowego	22
7. Opis planowanych działań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną	23
8. Podsumowanie	25

1. Wstęp

Celem niniejszego opracowania jest sformułowanie strategii odnowy wsi, czyli dokumentu umożliwiającego określenie głównych problemów i sposobów ich rozwiązania, a także pełniejsze wykorzystanie potencjału drzemiącego w mieszkańcach wsi. Oprócz tego Plan Odnowy Miejscowości jest pierwszym etapem na drodze ku lepszej przyszłości mieszkańców zarówno wsi Pasieka, jak i całej gminy Izbica Kujawska.

Plan Odnowy Miejscowości jest jednym z elementów wpływających na rozwój wsi oraz poprawę warunków pracy i życia mieszkańców. Opracowanie i uchwalenie takiego dokumentu stanowi niezbędny warunek przy ubieganiu się o środki finansowe w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014 – 2020.

Plan Odnowy Miejscowości Pasieka jest dokumentem o charakterze planowania strategicznego i ma na celu stworzenie szczegółowej koncepcji i wizji rozwoju danej miejscowości. Odnowa i rozwój wsi jest wypadkową wielu działań, wśród których pierwsze miejsce zajmuje aktywność, zaangażowanie i solidarna postawa mieszkańców, dlatego też w przygotowaniu dokumentu uczestniczyli aktywnie mieszkańcy wsi Pasieka. Plan Odnowy Miejscowości zawiera działania długofalowe, określone w horyzoncie czasowym na lata 2022 – 2030. Określa generalny kierunek rozwoju oraz przedstawia metody i narzędzia jego wdrażania. Ponadto umożliwia planowe realizowanie działań ukierunkowanych na tworzenie jak najkorzystniejszych warunków rozwoju wsi i życia mieszkańców.

Obszarem realizacji Planu Odnowy Miejscowości Pasieka jest sołectwo Pasieka wchodzące w skład gminy Izbica Kujawska, a okres realizacji zadań w nim zawartych obejmuje lata 2023 – 2030.

Plan Odnowy Miejscowości Pasieka został opracowany przez Grupę Odnowy Wsi. Założenia do dokumentu zostały omówione na zebraniu wiejskim o charakterze konsultacyjnym, a na koniec w drodze uchwały dokument został przyjęty.

W trakcie opracowywania dokumentu mieszkańcy sołectwa wyrazili opinie oraz wskazali główne potrzeby inwestycyjne dostrzegane przez mieszkańców. Mieszkańcy wskazali także zasoby i bogactwo charakterystyczne dla tego obszaru.

2. Charakterystyka miejscowości

2.1 Położenie

Gmina Izbica Kujawska leży na terenie Pojezierza Wielkopolsko-Kujawskiego w obrębie Wysoczyzny Kujawskiej. Zajmuje teren o powierzchni 132,05 km², z czego 2,26 km² przypada na miasto Izbica Kujawska. Położona jest w województwie kujawsko-pomorskim w powiecie włocławskim i sąsiaduje z należącymi do niego gminami Lubraniec, Boniewo i Chodecz. Sąsiaduje również z gminą Topólka, leżącą na obszarze powiatu radziejowskiego oraz z gminami Babiak i Przedecz w powiecie kolskim, w województwie Wielkopolskim.

Rysunek 1. Położenie Gminy Izbica Kujawska na tle Polski

W okresie staropolskim Izbica Kujawska należała do województwa brzesko-kujawskiego (powiat przedecki). W 1331 r. na okres kilkunastu lat zagarnął ją Zakon Krzyżacki. W 1793 r. znalazła się pod panowaniem pruskim, w departamencie poznańskim i powiecie kowalskim. Po utworzeniu Księstwa Warszawskiego weszła do departamentu bydgoskiego (powiat kowalski). W Królestwie Polskim (1815-1837) miasto należało do województwa mazowieckiego i obwodu kujawskiego. W 1844 r. powstała gubernia warszawska. Od tego momentu miasto znajdowało się w guberni warszawskiej, w powiecie włocławskim. Od 1866 do 1914 r. miasto (zdegradowane po 1870 r. do osady) znajdowało się w guberni kaliskiej, w powiecie kolskim. W czasach Drugiej Rzeczypospolitej, do 1938 r. Izbica Kujawska znajdowała się w województwie łódzkim i powiecie kolskim. Następnie, wskutek reorganizacji

województw, weszła w skład województwa poznańskiego (powiat kolski). W latach okupacji hitlerowskiej Izbica Kujawska wraz z powiatem weszła w skład rejencji inowrocławskiej, położonej w „Kraju Warty”. Po wojnie, przez trzy dekady funkcjonowała w województwie poznańskim (powiat kolski). W latach 1975-1998 (po odzyskaniu praw miejskich – 1973 r.) znalazła się w województwie wrocławskim. Od 1999 r. gmina i miasto Izbica Kujawska leżą na skraju województwa kujawsko-pomorskiego, w powiecie wrocławskim. Samo miasto usytuowane jest przy drodze z Włocławka do Koła, w odległości 37 km od siedziby powiatu.

Rysunek 2. Położenie Gminy Izbica Kujawska na tle powiatu wrocławskiego i województwa kujawsko- pomorskiego

Ośrodkiem gminy jest miasto Izbica Kujawska, siedziba władz. Usytuowane jest przy drodze nr 270 z Włocławka do Koła, w odległości 37 km od siedziby powiatu. Do Bydgoszczy, miasta wojewódzkiego, odległość wynosi 120 km, do Warszawy 190 km, do Łodzi 100 km, do Poznania 150 km.

Przez teren gminy przebiegają dwie drogi wojewódzkie, pięć dróg powiatowych, linia kolei wąskotorowej, a także rurociąg "Przyjaźń" i gazociąg DN 500. Łączna długość dróg gminnych, w większości utwardzonych, wynosi ponad 100 km. Izbica Kuj. ma bezpośrednie połączenia autobusowe z Ciechocinkiem, Licheniem, Łodzią, Płockiem, Poznaniem, Toruniem i Wrocławiem.

wchodzi tylko jedna miejscowość – Pasieka. Miejscowość Pasieka graniczy z miejscowościami: Augustynowo, Sokołowo, Skarbanowo oraz z gminami Lubraniec i Boniewo w województwie kujawsko-pomorskim.

Wieś Pasieka charakteryzuje się rozproszoną zabudową, ulokowana jest między drogą wojewódzką nr 270 Brześć Kujawski-Koło a drogą powiatową nr 2931 Izbica Kujawska – Boniewo - Borzymie w północno-wschodniej części gminy i jest oddalone 3 km od Izbicy Kujawskiej.

2.2 Ludność

Według danych Urzędu Miejskiego na dzień 30 XI 2022 r. liczba ludności Gminy Izbica Kujawska wynosiła 7441.

Tabela 1. Struktura demograficzna Gminy Izbica Kujawska w latach 2017-2021

Wyszczególnienie	J. m.	2017	2018	2019	2020	2021
Liczba ludności						
ogółem	osoba	7 735	7 688	7 657	7 368	7 307
mężczyźni	osoba	3 783	3 752	3 756	3 597	3 553
kobiety	osoba	3 952	3 936	3 901	3 771	3 754
w miastach						
ogółem	osoba	2 677	2 631	2 596	2 529	2 507
mężczyźni	osoba	1 287	1 258	1 248	1 213	1 200
kobiety	osoba	1 390	1 373	1 348	1 316	1 307
na wsi						
ogółem	osoba	5 058	5 057	5 061	4 839	4 800
mężczyźni	osoba	2 496	2 494	2 508	2 384	2 353
kobiety	osoba	2 562	2 563	2 553	2 455	2 447

Źródło: Dane GUS

Liczba mieszkańców wsi Pasieka przedstawia się następująco:

Tabela 2. Struktura demograficzna wsi Pasieka w latach 2017-2021

	2017	2018	2019	2020	2021
liczba ludności	248	237	241	238	238

Źródło: Dane UM w Izbicy Kujawskiej

Obecnie sytuacja demograficzna w miejscowości jest ustabilizowana, z tendencją

niewielkiego spadku. Mają miejsce nieznaczne wahania liczby ludności (zarówno pod względem urodzeń i zgonów, jak i migracji ludności).

2.3 Historia

Ziemie, na których położona jest Izbica Kujawska, były zamieszkałe już kilka tysięcy lat przed naszą erą. We wsi Wietrzychowice odkryto grobowce megalityczne, które stanowią dowód na istnienie osad ludzkich na tych terenach już 3500 lat p.n.e. Pochodzenia nazwy Izbica nie da się wyjaśnić jednoznacznie. Jeden z wariantów głosi, że nazwa wzięta się od rzeczki Izbica, nad którą miał wznosić się drewniany zamek. Już przed XII wiekiem Izbica stała się ośrodkiem produkcyjnym i rzemieślniczym dla pobliskich wsi. Warto wspomnieć, że na długo przed uzyskaniem praw miejskich Izbica była określana mianem miasteczko szlacheckie – czytamy o tym w źródle z 1311 roku. Bogata historia terenów gminy wydała owoce w postaci wielu obiektów zabytkowych, które stanowią „twarde” zasoby kulturowo-historyczne całych Kujaw.

Izbica Kujawska od czasów średniowiecznych do nowożytnych była miastem prywatnym. W XII i XIII w. należała do średniowiecznego rodu Awdańców. Pieczętowali się oni herbem własnym, który wyobrażał na tarczy w polu czerwonym figurę srebrną zbliżoną do litery „W” zwaną „łakawicą”. Od około 1303 r. dziedziczyli ją „rycerze Jan i Florian, synowie Wilka niegdyś wojewody (brzeskiego)”. W końcówce XIV i na początku XV w. dziedzicem dóbr izbickich był Maciej – ostatni z rycerskiego rodu Awdańców. W drugiej połowie XV w. miasto należało do Jana Kretkowskiego herbu Dołęga, wojewody brzeskiego, a następnie do jego spadkobierców (np. syna Mikołaja). W 1584 r. miasto było własnością wnuka Jana – Andrzeja, natomiast w końcówce XVI stulecia było już w posiadaniu Jerzego Latańskiego herbu Prawdzic (1591 r.), a następnie jego brata Stanisława (1598 r.) i Czosnowskiego herbu Pomian (1599 r.). Niewykluczone, że Izbicę Kujawską w czasach nowożytnych (dokładniej, od ćwierci XVI w. aż do połowy XVIII w.) dziedziczyło kilku współwłaścicieli. Pierwszym znanym znamienitym właścicielem miasta w XVIII w. był Jan Chryzostom Skarbek herbu Abdank. W latach czterdziestych nabył on dobra izbickie od swoich braci Władysława i Wojciecha. W 1754 r. Jan Skarbek wyjednał u Augusta III przywilej lokacyjny dla Nowej Izbicy. Nowe miasto, założone na prawie niemieckim, poczęło być otwarte na migrantów. Od około 1760 r. protegowany Skarbka, Jakub Krzyżanowski (dziadek Fryderyka Chopina), pełnił funkcję ekonoma dzierżawcy majątku w Błennej – Bonawentury Pniewskiego. W 1779 r. dobrami izbickimi

zarządzał księżę Michał Aleksander Czetwertyński. Stało się tak w wyniku jego ożenku z Konstancją Skarbek, primo voto: von Bruchental – wdową po zmarłym Janie Chryzostomie Skarbku (1772 r.). Co prawda, dobra izbickie po śmierci Jana dziedziczyli jego synowie (Eugeniusz, Michał, Kacper), jednakże w 1779 r. musiał nimi zarządzać M. A. Czetwertyński (1741-1796). Syn Jana, Kacper Melchior Baltazar Bonawentura Skarbek (1763-1823) dziedziczył dobra izbickie od 1796 r. do 1800 r., czyli do momentu sprzedania ich Franciszkowi Ksaweremu Zboińskiemu (1751-1818). Około 1782 r. wspomniany wyżej Krzyżanowski został dzierżawcą lub administratorem we wsi Długie (w tym roku urodziła się jego córka Tekla Justyna – matka Fryderyka Chopina).

W 1810 r. spadkobiercą Kacpra został jego syn Ignacy. Augustyn Józef Ludwik Słubicki herbu Prus I (1781-1833), prekursor pracy organicznej na Kujawach, uczestnik kampanii napoleońskiej a także poseł powiatu brzeskiego i senator Królestwa Polskiego, stał się współdziedzicem Izbicy Kujawskiej w 1819 r., tj. w momencie poślubienia Łucji z hrabiów Zboińskich herbu Ogończyk. Po objęciu dóbr izbickich A. Słubicki przyczynił się do rozwoju miasta. To jemu zawdzięcza się regulacje ulic, budowę domów oraz uprzemysłowienie ośrodka. Dzięki zabiegom dziedziców – Słubickich i Miączyńskich – w latach od około 1825 do około 1852 r. do wsi Holendry, Pasięka i Sokołowa przybyli niemieccy młynarze i sukiennicy. Te miejscowości – a także Tymień i Józefowo – zyskały niebawem miano kolonii niemieckiej, a takich było bez liku na ziemiach polskich w okresie zaborów.

W 1865 r. zmarła, nie pozostawiając testamentu – Maria Bibiana Franciszka Ksaweria Sulistawa hrabina Miączyńska, córka A. Słubickiego, a żona Mieczysława hrabiego Miączyńskiego (ślub zawarli w 1847 r.). Maria od 1855 r. dziedziczyła dobra izbickie, a od 1860 r. rodzina Miączyńskich zamieszkiwała dwór w Zagrodnicy. Córka Miączyńskich, Zdzisława (1851-1876) wyszła za mąż za Zbigniewa Dzierżykraję-Morawskiego herbu Nałęcz (1841-1889), uczestnika powstania styczniowego. Zmarła w 1876 r., trzy dni przed chrztem córki Zdzisławy Marii Anieli (ur. 1876 r.), która w 1897 r. poślubiła Witolda Wodzińskiego herbu Jastrzębiec (1852-1911). W tym miejscu warto odnotować, że około 1882 r. w skład dóbr izbickich wchodziły: „miasto Izbica z przyległościami: Zagrodnica, Komorów, Wólka, Pasięka, Sokołów, Slazew, Grochowiska, Tymin i Długie; Modzerów z przyległościami: Korzecznik, Smielnik, Smielniczek, Stypień; nomenklatury: kolonie Budy Ciepłińskie, Lelechowo, Kolisz, Lucyanowo, Joasin, Zdzisławin, Józefowo Izbickie, Słubin, Mieczysławowo, Orgieleszczak, Góry, Zagrodnica, osada Libnerówka i folwark Wólka Komorowska. Rozl.

wynosi nr. (mórg) 6810". Po śmierci matki, dziedziczką majątku w Zagrodnicy została Zdzisława Maria, natomiast jej siostra Joanna (1873-1954) otrzymała Grochowiska i Mchówek. W 1896 r. Joanna wyszła za mąż za Józefa Zaborowskiego (1871-1911) z którym miała siedmioro dzieci. Bezdzienna Zdzisława w 1929 r. przekazała majątek w Zagrodnicy Stowarzyszeniu Charystów Diecezji Włocławskiej, dobroczynnej organizacji księży diecezjalnych. Darowizna opiewała na kwotę 600 tys. złotych. W 1934 r. Charyści przekazali majątek wraz zobowiązaniami Zgromadzeniu Małego Dzieła Opatrzności Bożej – Księżom Orionistom. Dziedziczka Zdzisława Wodzińska pozostała w posiadłości w Zagrodnicy, zgodnie z notarialnym zapisem, do ostatnich dni swojego życia (zmarła w 1973 r.).

W 1994 roku z okazji 600-lecia praw miejskich Uchwałą Nr XXXIV/177/94 Rady Gminy w Izbicy Kujawskiej z dnia 21 lutego 1994 r. został nadany herb Izbicy Kujawskiej. Herb przedstawia w czerwonej tarczy herbowej czarny krzyż łaciński na zielonym wzgórzu i nawiązuje do najstarszego godła znanego z pieczęci miejskiej z 1534.

2.4 Opis i charakterystyka obszarów o szczególnym znaczeniu dla zaspokajania potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych, ze względu na ich położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne

Pasieka, to rozciągnięta i malownicza wieś, położona na północny-wschód od Izbicy Kujawskiej. W pradziejach, na jej terenie zamieszkiwała ludność kultur ceramiki sznurowej i pucharów dzwonowatych, horyzontu trzcinieckiego. W 1583 r. istniał tam młyn wodny, własność S. Kościeleckiego. Przed 1586 r. wieś była własnością rodu Kretkowskich. W 1634 r. działał w niej „młyn do wsi Nowa Wieś”. W 1662 r. wieś opustoszała. W 1775 r. odnotowano we wsi młyn oraz 9 dymów (dawniej gospodarstwo chłopskie, stanowiące podstawę do obliczania świadczeń podatkowych – przyp. P. N.). W 1779 r. wieś z Budami Pasiecznymi należała do dziedziców Skarbków. To oni właśnie ściągnęli do wsi osadników olęderskich. We wspomnianym roku, Pasiekę zamieszkiwało 85 osób wyznania ewangelickiego. Dzięki zabiegom dziedziców Słubickich, Miączyńskich w latach od ok. 1825 do ok. 1852 do wsi Holendry i sąsiadującego Sokołowa przybyli niemieccy młynarze i sukiennicy. Pasieka zyskała miano kolonii niemieckiej, a takich było bez liku na ziemiach polskich w okresie zaborów, zwłaszcza w dobie Królestwa Polskiego. To główni niemieccy koloniści nakręcili koniunkturę gospodarczą szlacheckich miasteczek.

W okresie międzywojennym (1918-1939) ewangelicy augsburscy żyjący w Pasiece, stanowili znaczący odsetek tamtejszej rdzennej ludności. W 1921 r. na ogólną liczbę 339 osób, było tam 280 ewangelików, z tego 259 narodowości niemieckiej i 21 polskiej. Mieszkaniec sąsiedniego Lubomina wspominał, że tuż przed wojną „na trzydziestu ośmiu gospodarzy mieszkali tam tylko dwie polskie rodziny”. W Pasiece funkcjonowała „szkoła rządowa wiejska ogólna początkowa”. Ewangelicy zaś posiadali zorganizowany kantorat (ok. 1912 r.). Obok niego znajdował się cmentarz (z 2 poł. XIX w.). Wszystkim mieszkańcom Pasieki, w mniejszym bądź większym stopniu, służył pobudowany w latach pierwszej wojny światowej trakt kolejki wąskotorowej Sompolno-Włocławek, z usytuowaną we wsi stacją.

Ochotnicza Straż Pożarna w Pasiece powstała w maju 1932 r. z inicjatywy Stanisława oraz Jana i Edwarda Woźniców, Władysława Józwiaka, Jana Mierzejewskiego, Franciszka Chrzanowskiego, Andrzeja i Stefana Musiałów, Jana Gawrysiaka, Wawrzyńca Gańczaka, Jana Świdorskiego oraz Edmunda i Hermanna Weigerów (zawiązała się jako OSP Pasieka – Sokołowo). Od 1934 r. siedzibą jednostki była wieś Pasieka. Zrzeszała zarówno Polaków i Niemców i nie była jedyną ostoją życia kulturalnego wsi (funkcjonowało we wsi kółko rolnicze), choć zgodnie z uwagami ówczesnych kronikarzy dziejów straży z pisma „Start” (nr 1/1931), którzy rozumieli „doskonale potrzebę naszych wsi i miasteczek, w których częstokroć jedyną organizacją społeczną jest Straż pożarna, do której w myśl hasła >>miłości bliźniego<< należą chętnie ludzie różnych narodowości i przekonań politycznych [...]”, na pewno była najbardziej znaczącą. Jednym z pierwszych jej naczelników był Niemiec, Herman Wizer. W przededniu wybuchu drugiej wojny światowej, na zebraniu wyborczym, jeden z polskich członków zaproponował, aby do zarządu straży wybierano jedynie Polaków. Podyktowane to było m.in. postawą niektórych Niemców wobec posunięć Hitlera. Nie wszyscy jednak w momencie wojny opowiedzieli się za planami III Rzeszy, bowiem w Pasiece byli i tacy, którzy pomimo – jak pisał kilkadziesiąt lat temu historyk – że nie wykazali się współpracą z polskim podziemiem, to jednak udzielali Polakom „pomocy na polu gospodarczym” (pomoc żywnościowa organizowana polskim sąsiadom). Warto nadmienić, że wieś w okresie okupacji nosiła nazwę Bienenau i nadal funkcjonowała w niej straż pożarna, w skład której wchodził także Polacy.

Remiza OSP stała się miejscem o istotnym znaczeniu dla zaspokajania potrzeb mieszkańców, sprzyjającym nawiązywaniu kontaktów społecznych, ze względu na jego

położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne. Historia budynku sięga roku 1958r. W powojennym okresie, w związku z tendencją hamowania postaw patriotycznych i inicjatyw społecznych, strażacy z Pasieki niejednokrotnie wykazywali hart ducha, uczestnicząc – poza, rzecz jasna, akcjami pożarniczymi – nie tylko w świętach państwowych, strażackich ale i kościelnych. W 1956 r., jednostka otrzymała nagrodę za wzorowe wykonywanie obowiązków – motopompę. W 1958 r. powołany komitet (w składzie: Michał Siarkiewicz – przewodniczący, Stefan Matusiak, Jan Pawlak, Józef Brejczak, Jan Zawadka, Michał Łuczak), pomimo skromnego budżetu, rozpoczął budowę remizy strażackiej (wiosna-jesień 1958), angażując i jednocząc mieszkańców wsi. W 1959 r., członkowie – założyciele ufundowali jednostce sztandar. Z początku, za środki transportu służyły strażakom wozy konne, później druhowie „doczekali się” samochodu wojskowego. Po przełomie w latach 90-tych, samorząd gminny zakupił jednostce popularną „nyskę”. W 1994 r. odbył się w Pasiece Zjazd Gminny Ochotniczych Straży Pożarnych w Izbicy Kujawskiej. Uczestniczyło w nim 10 jednostek. W 2001 r., OSP Pasieka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w Toruniu. W latach 2002-2004, z pomocą samorządu gminnego, dokonano kapitalnego remontu remizy. W tym czasie odnowiono i poświęcono sztandar. Dzięki pomocy samorządu gminnego, utwardzono plac wokół remizy. Założono płyty chodnikowe oraz wyasfaltowano teren. Strażacy z Pasieki, oprócz tego, że wielokrotnie zajmowali wysokie miejsca w strażackich zawodach gminnych i powiatowych, dali się również poznać na niwie społecznej, czy w dziejach samorządu gminnego. Pełnili niejednokrotnie zaszczytne funkcje: komendanta gminnego, delegatów na sejmik wojewódzki, radnych, sołtysów, pracownika samorządowego.

Kolejnym obszarem o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych, ze względu na położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne jest kaplica, która znajduje się w budynku po byłej świetlicy wiejskiej. Kaplica jest obecnie ogólnie dostępna dla celu kultu oraz działalności kulturalno-oświatowych, msze święte w kaplicy odprawiane są w trzecią niedzielę miesiąca.

Ponadto wieś na chwilę obecną jest słabo oświetlona. Postawienie dodatkowych punktów świetlnych oraz przebudowa dróg znacząco poprawi poziom bezpieczeństwa mieszkańców.

Realizacja inwestycji wpłynie na poprawę jakości życia na obszarach wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi.

3. Analiza zasobów wsi

Zasoby wsi to zbiór wszystkich elementów materialnych i niematerialnych powiązanych ze wsią oraz otaczającym ją obszarem, które można wykorzystać zarówno obecnie jak i w przyszłości przy realizowaniu przedsięwzięć na rzecz odnowy wsi. Do głównych zasobów sołectwa zalicza się środowisko przyrodnicze i kulturowe, dziedzictwo religijne i historyczne, obiekty i tereny, gospodarkę i rolnictwo, głównych sąsiadów, instytucje oraz ludzi i organizacje społeczne.

Poniższa tabela przedstawia zestawienie posiadanych przez sołectwo zasobów w formie tabelarycznej.

ANALIZA ZASOBÓW WSI PASIEKA

Rodzaj zasobu	Brak	Jest o znaczeniu małym	Jest o znaczeniu średnim	Jest o znaczeniu dużym
Środowisko przyrodnicze				
- walory krajobrazu		x		
- walory klimatu (mikroklimat, wiatr, nasłonecznienie)		x		
- walory szaty roślinnej (np. runo leśne)		x		
- cenne przyrodniczo obszary lub obiekty		x		
- świat zwierzęcy (ostoje, siedliska)		x		
- osobliwości przyrodnicze		x		
- wody powierzchniowe (jeziora, rzeki, stawy)		x		
- podłoże, warunki hydrogeologiczne		x		
- gleby, kopaliny		x		
Środowisko kulturowe				
- walory architektury wiejskiej i osobliwości kulturowe		x		
- walory zagospodarowania przestrzennego		x		
- zabytki			x	
- zespoły artystyczne	x			
Dziedzictwo religijne i historyczne				
- miejsca, osoby i przedmioty kultu			x	
- święta, odpusty, pielgrzymki		x		
- tradycje, obrzędy, gwara			x	
- legendy, podania i fakty historyczne		x		
- ważne postacie historyczne		x		
- specyficzne nazwy		x		
Obiekty i tereny				

- działki pod zabudowę mieszkaniową		x		
- działki pod domy letniskowe	x			
- działki pod zakłady usługowe i przemysł	x			
- pustostany mieszkaniowe, magazynowe i po przemysłowe	x			
- tradycyjne obiekty gospodarskie wsi (kuźnie, młyny)	x			
- place i miejsca publicznych spotkań, szkoły	x			
- miejsca sportu i rekreacji	x			
Gospodarka, rolnictwo				
- specyficzne produkty (hodowle, uprawy polowe)	x			
- znane firmy produkcyjne i zakłady usługowe	x			
- możliwe do wykorzystania odpady poprodukcyjne	x			
Sąsiedzi i przyjezdni				
-korzystne, atrakcyjne sąsiedztwo (duże miasto, arteria komunikacyjna, atrakcja turystyczna)		x		
- ruch tranzytowy	x			
- przyjezdni stali i sezonowi		x		
Instytucje				
- placówki opieki społecznej	x			
- szkoły	x			
- dom kultury	x			
Ludzie, organizacje społeczne				
- OSP				x
- Koło Gospodyń Wiejskich				x
- Stowarzyszenia	x			

3.1 Środowisko przyrodnicze

Pod względem fizyczno-geograficznym gmina położona jest na obszarze Pojezierza Kujawskiego. Ukształtowanie powierzchni określają liczne wzniesienia i formy rynnowe, będące efektem ostatniego zlodowacenia. Ciekawa rzeźba terenu oraz obecność kilku jezior stanowią tu istotne walory krajobrazowe.

Krajobraz, jaki tu występuje to krajobraz polodowcowy z mało urodzajną glebą bielicową, licznymi lasami i jeziorami. Jest to obszar o stosunkowo dobrze zachowanej postglacjalnej morfologii terenu. W jego obrębie występują cztery systemy jeziorne: Jeziora Długiego, Modzerowskiego, Komorowskiego, Karaśnia oraz jeziora Brdowskiego (gm. Babiak),

połączonych siecią słabo wykształconych jezior. Rejon jezior Brdowskiego i Modzerowskiego stanowi obszar źródliskowy rzeki Noteci. Młodoglacjalna rzeźba charakteryzuje się licznymi pagórkami morenowymi występującymi zwłaszcza w rejonie Izbicy (pagórki izbickie) tworzące wał długości 5 km i średniej wysokości 146 m n.p.m. oraz zagłębieniami głównie o charakterze powytopiskowym. Są one z reguły wypełnione wodą lub zabagnione. Zadecydowało to o czytelności rzeźby terenu i atrakcyjności krajobrazu.

Największą atrakcją gminy są połączone ze sobą jeziora Modzerowskie i Długie o łącznej długości ponad 5 km. Przez jezioro przepływa Noteć Wschodnia. Połączenie tych jezior stanowi nie tylko dla wsi, ale również dla całej gminy walor krajobrazowo – przyrodniczy objęty ochroną prawną, jako Obszar Chronionego Krajobrazu: Jezioro Modzerowskie o powierzchni 1508 ha a także ochroną akustyczną – strefą ciszy.

Teren sołectwa to głównie mało urodzajne gleby bielicowe. W produkcji rolnej obserwuje się tradycyjność w uprawach polowych, natomiast w chowie zwierząt inwentarskich można zaobserwować nastawienie rolników na określony kierunek produkcji.

3.2 Dziedzictwo religijne, historyczne i kulturowe

Niewątpliwym atutem wsi jest jej położenie na obszarze Kujaw - malowniczej krainie historyczno - etnograficznej oraz bliskość atrakcji turystycznych.

Najważniejszym dziedzictwem, którym może szczycić się wieś Pasięka jest Cmentarz ewangelicki z początku XX wieku. Na terenie wsi znajduje się również zabytkowa kapliczka z I poł. XX w. oraz Krzyż przydrożny z lat 30-tych XX w.

3.3 Infrastruktura techniczna

Wieś Pasięka jest w pełni zwodociągowana, zelektryfikowana oraz stelefonizowana. Główne szlaki komunikacyjne przebiegające przez wieś to:

- Droga wojewódzka Nr 270 Koło – Brześć Kujawski
- droga powiatowa Nr 2931 Izbica Kujawska – Boniewo – Borzymie
- droga gminna Nr 191202C Augustynowo - Pasięka
- droga gminna Nr 191230 Pasięka – Sokołowo
- droga gminna Nr 191 231 Pasięka - Lubomin

3.4 Gospodarka i rolnictwo

Podstawowym źródłem utrzymania mieszkańców Pasieki jest dochód z działalności rolniczej i pozarolniczej. Występują tu głównie małe gospodarstwa rodzinne o powierzchni nieprzekraczającej 10 ha.

Teren sołectwa to głównie gleby bielicowe, które nie zaliczają się do urodzajnych. W produkcji rolnej obserwuje się tradycyjność w uprawach polowych, natomiast w chowie zwierząt inwentarskich można zaobserwować nastawienie rolników na określony kierunek produkcji.

Na terenie miejscowości istnieją 11 zarejestrowanych podmiotów gospodarczych, które świadczą swoje usługi nie tylko na terenie gminy, ale również w skali województwa, a nawet kraju. Są to głównie przedsiębiorstwa jednoosobowe z branży budowlanej i transportowej. Na terenie miejscowości znajduje się również przychodnia weterynaryjna.

3.5 Sąsiedzi

Tereny gminy Izbica Kujawska zamieszkiwały trzy narodowości: polska, żydowska i niemiecka, których kultury przenikały się wzajemnie, czego efektem są liczne zabytki architektoniczne. W bliskim sąsiedztwie Pasieki znajdują się miejsca i obiekty oddziałujące na wieś i zwiększające szanse jej rozwoju. Niewątpliwym atutem wsi jest jej położenie na obszarze Kujaw - malowniczej krainie historyczno - etnograficznej oraz bliskość takich atrakcji turystycznych jak np.:

- Jezioro Długie i Modzerowskie,
- Grobowce megalityczne w miejscowościach Wietrzychowice i Gaj,
- Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Izbicy Kujawskiej z połowy XV wieku, usytuowany został w miejscu starej drewnianej świątyni. W ołtarzu głównym znajduje się łaskami słynący obraz Matki Bożej Izbickiej zwany „Coronatą”.
- Kościół parafialny pw. św. Stanisława BM w Modzerowie – drewniana świątynia z 1591 r.
- Kościół parafialny pw. św. Małgorzaty PM w Błennie – pierwotnie kościół drewniany z XIV w. Obecnie murowany z dwukondygnacyjną wieżą, wybudowany w latach 1861-1877. W świątyni znajdują się między innymi chrzcielnica i rzeźby świętych z XVIII wieku.

- Kościół ewangelicki-augsburski w Izbicy Kujawskiej - świątynia murowana, w stylu neogotyckim z lat 1907-1909.
- Synagoga w Izbicy Kujawskiej z 1880 roku.
- Dwór w Izbicy-Zagrodnicy.
- Dwór w Mchówku (XIX w.).
- Dwór w Szczkowie.

Sołectwo Pasięka graniczy z Gminą Boniewo oraz Gminą Lubraniec w województwie kujawsko-pomorskim.

3.6 Instytucje

Ośrodkiem handlowo-usługowym pełniącym podstawowe funkcje administracyjne, socjalne, w zakresie ochrony zdrowia i kultury pełni pobliska Izbica Kujawska. Na terenie miasta znajdują się: Urząd Miejski, Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej, Zakład Gospodarki Komunalnej i Wodociągowej, Przedszkole Samorządowe, Szkoła Podstawowa Nr 1 im. Marszałka Józefa Piłsudskiego, Szkoła Podstawowa Nr 2 im. Augustyna Słubickiego, Zespół Szkół im. Jana Kasprowicza, Biblioteka Publiczna, Miejsko-Gminne Centrum Kultury, Urząd Pocztowy, Bank Spółdzielczy Lubraniec oddział Izbica Kujawska.

Ze względu na brak na terenie wsi placówek oświatowych, młodzież pobiera naukę w szkołach w Izbicy Kujawskiej. Bliskość tych placówek oraz dogodny dojazd pozwalają na podnoszenie przez dzieci i młodzież swojej wiedzy. Jednak brak miejscowych warunków lokalowych do prowadzenia działalności kulturalnej zmusza zarówno młodzież jak i dorosłych mieszkańców do korzystania z usług kulturalnych w mieście Izbica Kujawska. Ze względu na odpowiednią bazę lokalową oraz przygotowaną kadrę fachową miasto oferuje dużo różnorodnych zajęć kulturalnych i sportowych. Działalność sportowa prowadzona jest w szkołach na terenie gminy i miasta Izbica Kujawska.

3.7 Kapitał ludzki

Wieś liczy 233 mieszkańców zrzeszających się w różnych organizacjach społecznych, m.in. w OSP, KGW „Pasieczanki” i innych działających na terenie gminy Izbica Kujawska.

Sołtysem wsi Pasieka jest Pan Marek Walczak, a w skład rady sołectwa wchodzi: Kręcicka Ewelina, Walczak Piotr, Woźniak Marek. Rada Sołecka jest organem opiniotwórczo - doradczym.

Do zadań Rady Sołeckiej należy przede wszystkim:

- wspomaganie działalności sołtysa jako organu wykonawczego sołectwa,
- podejmowanie działań oświatowo - wychowawczych na rzecz umocnienia rodziny,
- współpraca z organami i instytucjami w zakresie kształtowania współżycia społecznego,
- organizacja wspólnych prac na rzecz sołectwa i społeczności lokalnej,
- tworzenie pomocy sąsiedzkiej,
- zapewnienie porządku i czystości na terenie sołectwa w zakresie uzupełniającym zadania i działania organów gminy;
- sprawowanie kontroli w zakresie poprawy warunków życia na wsi.

Koło Gospodyń Wiejskich „Pasieczanki” utworzone zostało w 2018 roku . Zrzesza ono mieszkanki Pasieki i reprezentuje ich interesy i działają na rzecz poprawy sytuacji społeczno-zawodowej kobiet wiejskich.

Do zadań KGW należy m.in.:

- prowadzenie działalności społeczno-wychowawczej i oświatowo-kulturalnej w środowiskach wiejskich;
- rozwijanie obszarów wiejskich oraz wspieranie przedsiębiorczości kobiet;
- działanie na rzecz poprawy warunków życia i pracy kobiet na wsi;
- rozwijanie kultury ludowej, zwłaszcza lokalnej i regionalnej;
- reprezentowanie środowiska kobiet wiejskich przed administracją.

4. Analiza SWOT

Jej celem jest sformułowanie mocnych i słabych stron wsi Pasieka oraz szans i zagrożeń występujących w jej otoczeniu. Każda z nich może mieć bowiem potencjalny wpływ na przyszłość sołectwa i jego mieszkańców. Wymienione w poniższej tabeli cechy wsi są ściśle powiązane z realizacją działań w ramach planu jej odnowy. Analiza pozwala ocenić zjawiska kryzysowe i sformułować działania zmierzające do ich usunięcia, a tym samym przyczynia się do poprawy jakości życia mieszkańców wsi.

SILNE STRONY	SŁABE STRONY
<ol style="list-style-type: none">1. Atrakcyjna lokalizacja niedaleko centrum gminy, przy drodze wojewódzkiej.2. Dziedzictwo religijne, historyczne i kulturowe.3. Kulturowanie tradycji.4. Poparcie władz lokalnych dla ewentualnych inicjatyw.	<ol style="list-style-type: none">1. Zły stan dróg gminnych i wojewódzkich.2. Przestarzałe i niewystarczające oświetlenie uliczne.3. Słabe wykorzystanie potencjału turystycznego.4. Brak przydomowych oczyszczalni ścieków.
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ol style="list-style-type: none">1. Atrakcyjne tereny pod budownictwo mieszkaniowe oraz przemysłowe.2. Możliwość pozyskania środków zewnętrznych na projekty związane z rozwojem wsi.3. Zachowanie i kulturowanie tradycyjnych obrzędów i zwyczajów.4. Podniesienie atrakcyjności walorów turystycznych miejscowości.	<ol style="list-style-type: none">1. Zwiększający się ruch pojazdów, powodujący niszczenie szlaków komunikacyjnych.2. Wysokie koszty inwestycji infrastrukturalnych.3. Zanikanie kultury i tradycji.

Co ją wyróżnia?	Główne szlaki komunikacyjne
Jakie pełni funkcje?	Pasieka z racji bliskiego sąsiedztwa z miastem Izbica Kujawska pełni głównie funkcję osadniczą.
Kim są mieszkańcy?	Rolnicy, właściciele gospodarstw rolnych, gospodynie domowe, dzieci w wieku przedszkolnym, szkolnym, młodzież gimnazjalna, ponadgimnazjalna, studenci Mieszkańcy wsi są bardzo zróżnicowani pod względem wykształcenia, wieku oraz miejsc pracy.
Co jest głównym źródłem utrzymania mieszkańców?	Rolnictwo, praca w zakładach.
W jaki sposób jest zorganizowana wieś i mieszkańcy ?	Mieszkańcy wsi zrzeszeni są w ramach OSP oraz KGW
W jaki sposób są rozwiązywane problemy ?	Na zebraniach wiejskich i w mniejszych gronach ludzi. W ważnych i pilnych sprawach mieszkańcy bezpośrednio interweniują u sołtysa, Burmistrza lub we właściwych instytucjach.
Jak wygląda nasza wieś ?	Estetyczny wygląd, zadbane posesje. Zły stan dróg.
Jakie obyczaje i tradycje są u nas pielęgnowane i rozwijane ?	Tradycje związane ze świętami roku liturgicznego (Boże Narodzenie, Wielkanoc, Wszystkich Świętych, odpusty)
Jak wyglądają mieszkania i obejścia ?	Zadbane, czyste.
Jaki jest stan otoczenia i środowiska ?	Władze gminy jak i sami mieszkańcy wykazują właściwą troskę w zakresie ochrony środowiska.
Jakie jest rolnictwo ?	Coraz częściej występują nowoczesne, rozwijające się gospodarstwa rolne.

5. Wizja rozwoju wsi

Biorąc pod uwagę powyższą analizę określono wygląd i charakter wsi po upływie 7 lat od momentu wejścia w życie Planu Odnowy Miejscowości. Szczegóły dotyczące docelowej wizji zawiera poniższa tabela.

Nasza wieś po upływie 7 lat

Co ma ją wyróżniać?	Infrastruktura drogowa w bardzo dobrym stanie.
Jakie ma pełnić funkcje?	Atrakcyjna miejscowość, zachęcająca do osiedlania się.
Kim mają być mieszkańcy?	Ludźmi zintegrowanymi ze sobą, potrafiącymi wspierać się wzajemnie, aktywnymi społecznie, altruistami.
Co ma dać utrzymanie?	Praca w rolnictwie i w zakładach.
W jaki sposób ma być zorganizowana wieś i mieszkańcy?	Wspólne podejmowanie działań na rzecz rozwoju wsi.
W jaki sposób mają być rozwiązywane problemy?	Na zebraniach wiejskich oraz spotkaniach integracyjnych.
Jak ma wyglądać nasza wieś?	Estetyczny wygląd budynków, zabytków, chodniki dla pieszych, lepszy stan dróg biegnących w centrum wsi, oświetlenie wsi.
Jakie obyczaje i tradycje mają być u nas pielęgnowane i rozwijane?	Nabożeństwa związane ze świętami roku liturgicznego
Jak mają wyglądać mieszkania i obejścia?	Zadbane, czyste, pełne zieleni i kwiatów.
Jaki ma być stan otoczenia i środowiska?	Estetyczny, mieszkańcy powinni być świadomi korzyści jakie im samym niesie segregacja odpadów, palenie w piecach właściwych materiałów.
Jakie ma być rolnictwo?	Nowoczesne, dynamiczne, rozwijające się.

Po przeprowadzeniu powyższych analiz sformułowano wizję rozwoju wsi oraz działania, które powinny być podjęte w celu jej osiągnięcia. Jej głównym priorytetem jest rozwój wsi oparty na zasobach ludzkich oraz ich dziedzictwie. Wśród działań inwestycyjnych na pierwszy plan wysuwa się przebudowa dróg na terenie miejscowości. Poszczególne cele i zadania zawiera poniższy harmonogram.

6. Arkusz Planowania Długoterminowego

Harmonogram planowanych działań

L.p.	Nazwa zadania	Okres Realizacji	Szacunkowy Koszt (zł)	Realizator	Hierarchia ważności
1.	Poprawa bezpieczeństwa mieszkańców, lepsze wykorzystanie walorów turystycznych, poprawa infrastruktury wsi				
1.1.	Rozbudowa ciągu dróg gminnych, w skład którego wchodzi droga gminna nr 191202C Augustynowo-Pasieka oraz droga gminna nr 191252C w miejscowości Pasieka w formule zaprojektuj i wykonaj	2022-2024	3 925 583,79	Gmina Izbica Kujawska	1
1.2	Przebudowa drogi gminnej nr 191202C Augustynowo-Pasieka - etap II.	2022-2030	500 000,00	Gmina Izbica Kujawska	2
1.3	Przebudowa drogi gminnej nr 191231C Pasieka - Lubomin	2022-2030	2 240 000,00	Gmina Izbica Kujawska	3
1.4	Przebudowa drogi gminnej nr 191230C Pasieka - Sokołowo	2022-2030	2 560 000,00	Gmina Izbica Kujawska	4
1.5	Remont remizy strażackiej w Pasiece	2022-2030	200 000,00	OSP Pasieka, Gmina Izbica Kujawska	5
1.6	Budowa placu zabaw dla dzieci	2022-2030	200 000,00	Gmina Izbica Kujawska	6

7. Opis planowanych działań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną

1.1 Rozbudowa ciągu dróg gminnych, w skład którego wchodzi droga gminna nr 191202C Augustynowo-Pasieka oraz droga gminna nr 191252C w miejscowości Pasieka w formule zaprojektuj i wykonaj

Cel: Poprawa bezpieczeństwa i jakości życia mieszkańców, poprawa infrastruktury wsi.

Uzasadnienie Większość dróg gminnych w sołectwie to drogi gruntowe. Konieczna jest budowa dróg utwardzonych ze względu na trudności komunikacyjne z głównymi ośrodkami w gminie. Utrudnienia te są szczególnie uciążliwe w okresie zimowym. Dzięki inwestycji nastąpi polepszenie układu komunikacyjnego poprzez włączenie drogi gminnej z drogą powiatową Nr 2931 i drogą wojewódzką Nr 270.

Realizacja inwestycji: „Rozbudowa ciągu dróg gminnych, w skład którego wchodzi droga gminna nr 191202C Augustynowo - Pasieka oraz droga gminna nr 191252C w miejscowości Pasieka” zwiększy bezpieczeństwo mieszkańców, wpłynie na poprawę infrastruktury wsi oraz jej atrakcyjność.

Planowana inwestycja przebiegać będzie po istniejącym śladzie dróg gminnych o nawierzchni gruntowej. Łączna długość rozbudowywanego odcinka to ok. 3375 mb.

Koszt inwestycji: 3 925 583,79

Harmonogram realizacji: 2022-2024

Źródło finansowania: środki własne, środki UE

1.2 Przebudowa drogi gminnej nr 191202C Augustynowo-Pasieka - etap II.

Cel: Poprawa bezpieczeństwa i jakości życia mieszkańców, poprawa infrastruktury wsi.

Większość dróg gminnych w sołectwie to drogi gruntowe. Konieczna jest budowa dróg utwardzonych ze względu na trudności komunikacyjne z głównymi ośrodkami w gminie. Utrudnienia te są szczególnie uciążliwe w okresie zimowym. Dzięki inwestycji nastąpi polepszenie układu komunikacyjnego.

Uzasadnienie: Koszt inwestycji: 500.000 zł

Harmonogram realizacji: 2022-2030

Źródło finansowania: środki własne, środki UE

1.3 Przebudowa drogi gminnej nr 191231C Pasieka - Lubomin

Cel: Poprawa bezpieczeństwa i jakości życia mieszkańców, poprawa infrastruktury wsi.

Uzasadnienie: Większość dróg gminnych w sołectwie to drogi gruntowe. Konieczna jest budowa dróg utwardzonych ze względu na trudności komunikacyjne z głównymi ośrodkami w

gminie. Utrudnienia te są szczególnie uciążliwe w okresie zimowym.

Koszt inwestycji: 2.240.000 zł

Harmonogram realizacji: 2022-2030

Źródło finansowania: środki własne, środki UE

1.4 Przebudowa drogi gminnej nr 191230C Pasieka - Sokołowo

Cel: Poprawa bezpieczeństwa i jakości życia mieszkańców, poprawa infrastruktury wsi.

Uzasadnienie: Większość dróg gminnych w sołectwie to drogi gruntowe. Konieczna jest budowa dróg utwardzonych ze względu na trudności komunikacyjne z głównymi ośrodkami w gminie. Utrudnienia te są szczególnie uciążliwe w okresie zimowym.

Koszt inwestycji: 2.560.000 zł

Harmonogram realizacji: 2022-2030

Źródło finansowania: środki własne, środki UE

1.5 Remont remizy strażackiej w Pasiece

Cel: Poprawa jakości życia mieszkańców, poprawa infrastruktury wsi.

Uzasadnienie: Ze względu na zły stan techniczny remizy konieczny jest remont budynku, Jest to miejsce o istotnym znaczeniu dla zaspokajania potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych, ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne.

Koszt inwestycji: 200.000 zł

Harmonogram realizacji: 2022-2030

Źródło finansowania: środki własne, środki UE

1.6 Budowa placu zabaw dla dzieci

Cel: Poprawa jakości życia mieszkańców, poprawa infrastruktury wsi.

Budowa placu zabaw ma na celu poprawę dostępności niekomercyjnej infrastruktury rekreacyjnej w miejscowości Pasieka. Z projektu w szczególności będą korzystać dzieci, młodzież i dorośli. Przyczyni się to do podniesienia jakości życia społeczności lokalnej w zakresie stworzenia miejsca integracji i aktywizacji mieszkańców tej miejscowości, pod względem rekreacyjnym, popularyzacja zdrowego trybu życia.

Uzasadnienie: **Koszt inwestycji:** 200.000 zł

Harmonogram realizacji: 2022-2030

Źródło finansowania: środki własne, środki UE

8. Podsumowanie

Plan Odnowy Miejscowości Pasieka na lata 2022-2030 precyzuje kierunek działań na rzecz poprawy jakości życia na obszarach wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich. Działania te umożliwią rozwój tożsamości społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich oraz wpłyną na wzrost atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej obszarów wiejskich. Realizacja Planu Odnowy Miejscowości ma także służyć integracji społeczności lokalnej.

Przedstawiony dokument zawiera zadania zmierzające do osiągnięcia pożądaných efektów, czyli odnowy wsi, a także formułuje cele, do osiągnięcia, których należy dążyć, aby podwyższyć komfort życia jej mieszkańców.

Realizacja działań zawartych w niniejszym dokumencie powinna przyczynić się do poprawy infrastruktury sprzyjającej poprawie warunków życia mieszkańców wsi. Efektem realizacji zadań wskazanych w omawianym planie będzie wizerunek wsi, w której dba się o czystość oraz środowisko, a jej mieszkańcy aktywnie działają i wykazują zaangażowanie w lokalne problemy. Opisane w Planie Odnowy Miejscowości Pasieka działania powinny służyć rozwojowi zarówno samej wsi, jak i całej gminy.